

شاهد تحریر

آزادی زندانیان سیاسی

امیرفیض- حقوقدان

درتحریرمورخ ۲۸ دسامبر سال ۲۰۱۲ تحت عنوان آزادی زندانیان سیاسی معمائی مطرح شد که چون گزارش اخیر پنتاگون پاسخ گوی آن معماست بعنوان شاهد تحریر «آزادی زندانیان سیاسی» درمداراستفاده واستناد قرارگرفته است.

نخست بازگوئی معما و سپس شاهد تحریر

بمنظوراتصال مطلب وجلوگیری ازتصدیع وقت خوانندگان محترم، بهتراست ابتدا معمائی مزبور به اینجا منتقل و سپس شاهد حل آن معما یعنی گزارش پنتاگون به استحضاربرسد.^۱

نخست معما

معلوم قضیه درمعمائی آزادی زندانیان سیاسی، این است کسانی که از زندان آزاد میشوند ویا درمرخصی زندان هستند ویا با قرار وثیقه آزاد میگرددند، بلافاصله سر از خارج و درفاصله کوتاهی درکنف حمایت مادی آمریکا وکشورهای اروپائی اقمار آمریکا قرارمیگیرند وهرکدام ازاین زندانیان هم مدعی اند که از راه کوهها به ترکیه وبعد به اروپا و آمریکا رفته اند.

بقدری این جریان رواج دارد که کسانی مانند آقای رامین جهانبگلو اصلا نمیداند که قرار وثیقه اوچه مبلغ بوده وکی آنرا پرداخت کرده است <مستند = اعلام خودایشان درمصاحبه> و سرنوشت قرار، باخروج ایشان ازایران به کجا کشیده شده است

آیا این حضراتی که درخارج ازکشوردرجهت اهداف آمریکا فعالند ازطریق مطمئن بوسیله آمریکا به خارج ازکشور آورده شده اند و پاکستانی هستند که ازطریق مرز بازرگان بوسیله سازمان اطلاعات جمهوری اسلامی به خارج ازکشور اعزام شده و میشوند تا همانطور که ناظریم ابوزیسیون راناکار سازند. (پایان معما)

گزارش پنتاگون

گزارش پنتاگون که چند روز قبل انتشاریافته پاسخ معمائی است که خط تاکید برآن گذاشته شده را باخود دارد.

مطلبی را که در زیر میخوانید گرفته شده ازسایت بالاترین است که وزارت دفاع آمریکا در ماه گذشته گزارشی از جزئیات فعالیت وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی تهیه کرده که توسط بخش پژوهش های فدرال کتابخانه کنگره منتشر شده است.

در قسمتی از گزارش مزبور آمده است:

<یکی از برنامه های نفوذ در نیروهای مخالف جمهوری اسلامی ایران از طریق زندانی کردن افراد خودی و مطرح کردن آنها در فضای سیاسی می باشد. اندکی پس از زندانی شدن این افراد معمولا با اعلام اینکه پس از آزادی از زندان از کشور گریخته، عوامل وزارت اطلاعات آنها را بعنوان فعالان ضد رژیم جا میزند که در واقع استفاده از این روش، علاوه

^۱ - متن کامل را اینجا بخوانید: <http://www.1400years.org/AmirFeyz/AzadiZendaniSiasiRP-AmirFeyz-28Dec2012.pdf>

برنفوذ درگروه‌های اپوزیسیون امکان ایجاد بی اعتمادی افکار عمومی به فعالین واقعی را نیز علی‌الخصوص در خارج از کشور افزایش می‌دهد.

درنگاه اپوزیسیون عمدتاً زندانی بودن شخص کافی است تا به وی به عنوان یک فعال سیاسی ضد رژیم اعتماد کند و مخالفان عموماً به دنبال سابقه فعالیت های سیاسی قبلی این عده نمیروند (۱) ^۲

درگزارش ۶۴ صفحه ای مزبور آمده است که <سرویس اطلاعاتی جمهوری اسلامی یکی از بزرگترین و فعالترین سازمان های اطلاعاتی خاورمیانه است> - پنتاگون درگزارش خود متذکر شده که <شبکه اطلاعاتی ایران دردنیای بالغ بر ۳۰ هزار نفر است وازجمله برخی ازاتباع انگلستان واسرائیل به استخدام وزارت اطلاعات درآمده اند>

توضیحات وابسته

نخستین توضیحی که بنظر لازم است؛ آشنائی با قرار وجه الضمان است که از اسباب آزادی موقت زندانیان میباشد چرا که غالب زندانیان جمهوری اسلامی که به خارج ازکشور آمده اند سبب آزادی موقت آنها قرار وثیقه صادره از دادگاه های کیفری بوده است.

قرار وثیقه نسبت به اتهامات سنگین صادر میشود که بموجب قرار، متهم مکلف است مالی را اعم ازمقول ویا غیرمقول که دادگاه تعیین میکند، بعنوان وثیقه به دادگاه بسپارد تا موقتاً آزاد شود تا محاکمه او انجام شود.

نمونه قرار تقریباً بقرار زیر است:

قرار آزادی متهم از حال تا پایان دادرسی واجرای حکم به مبلغ صادر و اعلام میگردد که هرگاه متهم وثیقه مزبور را پرداخت آزاد است.

قرار به متهم ابلاغ و تفهیم میشود و از متهم خواسته میشود تا در مقابل پرسشهای میخوام یا نمیخوام امضا کند..... و بقیه تشریفات که مورد استفاده این تحریر نیست.

بنابراین هیچ متهمی نیست که از قرار وثیقه آزادی خود مطلع نباشد و همچنین بالطبع هیچ متهم آزاد شده ای هم نمیتواند مدعی شود که نمیداند قرار آزادی او به چه مبلغ بوده است، لذا ادعای آقای رامین جهانبگلو مبنی بر اینکه ایشان نمیداند که چه قرار برای او صادر شده و مبلغ آن قرار چه بوده دروغ محض و از اسباب فریب است، ایشان در همان مصاحبه گفته است: <اتهام که بمن تفهیم شد اقدام علیه امنیت ملی و ارتباط بابیگانگان بود ولی از میزان وثیقه اطلاعی ندارم ولی میتوانم بگویم که سنگین بوده است> (مدعیان فیلسوفی خوبست اول درباره حرفهای خودشان فکر کنند تا قضایای دیگر)

^۲ - (۱) نگاه شاهد به لزوم توجه به سابقه اشخاص که خود را جدا شده از جمهوری اسلامی میدانند همان مطلبی است که درگزارش پنتاگون به آن اشاره شده که اپوزیسیون به این اصل مهم که لزوم توجه به سوابق افراد است اهمیتی نمیدهد.

یکی از نا رسانیهای حاکم بر مبارزه بی اعتنائی به شخصیت و سابقه سیاسی افراد است، یعنی درست همان چیزی که گزارش پنتاگون به آن انگشت گذاشته است که درکمال تاسف استراتژی مبارزه اعلیحضرت راشکل میدهد.

«هرکس که امروز پایش را بگذارد اینطرف مرز، من او را همسنگر خود میدانم کاری به سابقه اش وتصمیم قبلی اش ندارم و آیا امروز از این حق دفاع میکند یا نه» دست زدن حضار!

مشروح مصاحبه فروردین ۱۳۸۴ سنگر ۴۲۲+۳۳۲ - امیرفیض

چگونه ممکن است آدمی نداند قرار وثیقه ای را که حکم آنرا امضا کرده نداند چه مبلغ است ولی سنگینی آنرا درک کند؟ خوشا به حال آنها که ادعای فیلسوفی راندارند.

متهم اگر با سپردن وثیقه و آزادی برای محاکمه حاضر نشود، دادگاه دستور ضبط وثیقه را میدهد، بنابراین دادگاه قرار وثیقه را به احتمال فرار متهم به خارج از کشور معمولاً قرار سنگینی صادر میکند خاصه که اتهام متهم ارتباط بایگانه هم باشد، زیرا بر قاضی روشن است که راه فرار متهم به خارج هموار است، و همچنین است که ارزیاب دادگستری که وثیقه غیر منقول را برای وجه الضمان ارزیابی میکند برای جلوگیری از برخی اتهامات از جمله تبانی با متهم معمولاً قیمت ملک مورد وثیقه را کمتر از قیمت واقعی تقویم میکند همانطور که ارزیابهای معاملات رهنی و ویاوم رهنی عمل مینمایند.

مقصود از این اشاره این است که وقتی دادگاه قرار وثیقه بمبلغ ۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان (۱۰۰ هزار دلار) صادر میکند لاقلاً ملک مورد وثیقه باید سه برابر یعنی ۳۰۰،۰۰۰،۰۰۰ قیمت داشته باشد.

یک نگاه اجمالی به قرارهای صادره برای باصطلاح مخالفان حکومت همواره در حدود ۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان بوده است قرار قوچانی - حسن زارع زاده دبیر سخنگوی جبهه دمکراتیک و محمد توسلی از نمونه های دم دست است و متقابلاً بجاست گفته شود که ایرانیان متهم به قانون شکنی تحریم های ایران با وثیقه های سنگینی مواجه اند از جمله آقای مجتبی عطاردی که با وثیقه ۴۵۰،۰۰۰ دلار بازداشت خانگی شد.

لذا میتوان گفت متهمی که با سپردن وجه الضمان های سنگین از ایران فرار میکند با اطمینان هائی که به او داده شده راه فرار را پیش میگیرد والا نهایت نامردی و بی شرافتی است که انسان دوستان و بستگانش رابه چنین زیان سنگینی که تصرف حکومت بروثیقه است بکشد که خودش از محاکمه فرار کند؛ از باب نمونه آقای رامین جهانبگلو که میگوید در زندان با او بد رفتاری نشده و تمام وسائل لازم را هم داشته و خود را متهم هم نمیداند چه لزومی داشته که پارسنگینی وثیقه ای را که خود ایشان هم نمیداند چه مقدار است بردوش بستگانش بگذارد و حبّ جیم را بخورد؟! تردید نیست که یا موضوع قرار وثیقه و امثال آنها واهی و برای فریب ایرانیان خارج از کشور است و یا تضمین جبران آن از پایگاه خاصی داده شده است.

اشراف وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی بر اپوزیسیون

برنامه های نفوذ وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی امر نامشکوفی نیست که پنتاگون کاشف آن شناخته شده باشد وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی هم صریحاً بارها آنرا تائید کرده است، فقط گزارش پنتاگون به کیفیت عمل نفوذ جمهوری اسلامی مختصر اشاره ای کرده است که آنهم برای مبارزین واقع بین امروشنی بوده و میباشد.

پس از اجلاس پراگ وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی جلوگیری از اتحاد اپوزیسیون جمهوری اسلامی را کارسرویسهای اطلاعاتی دانسته و گفت: «اتحاد اپوزیسیون ولو بشکل ظاهری شکل نمیگیرد».

مصلحی بار دیگر در نماز جمعه ۲۴ دیماه سال ۹۰ گفت: «وزارت اطلاعات هم اکنون موضع تهاجمی نسبت به اقدامات اپوزیسیون جمهوری اسلامی اتخاذ کرده است. ایجاد شکاف در جریان ضد انقلاب خارج نشین از جمله تازه ترین اقدامات وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی است».

حاشیه - تا آنجا که میتوان گفت آقای علی افشاری تنها کسی است که منکر نفوذ وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی در اپوزیسیون است و آنرا تبلیغات تو خالی میداند.

بجاست که خود آقای افشاری را هم کمی بشناسیم

ایشان بمناسبت شرکت در کنفرانس برلن به یکسال حبس تعزیری و یکسال هم بمناسبت شکایت هدایت الله لطیفیان به زندان تعزیری محکوم شد و در آذرماه سال ۱۳۸۳ بعد از گذراندن دوسال حبس تعزیری!! از زندان آزاد شد و در شعبه

۲۴ دادگاه انقلاب به اتهام اقدام علیه امنیت ملی و توهین به رهبری به ۶ سال زندان محکوم گردید ولی در سال ۱۳۸۴ ایران را ترک کرد و ابتدا به ایرلند و سپس به آمریکا رفت. آقای علی افشاری و عطری در جریان قیام دانشجویی ۱۸ تیر در پایگاه حکومت و مخالفین قیام دانشجویی قرارداداشتند با این سابقه معهذرا در آمریکا خود را از رهبران قیام دانشجویی ۱۸ تیر جازدند.

آیا معلوم شده که ایشان یعنی آقای علی افشاری باچه وثیقه ویا تعهد سری به خارج از کشور آمدند؟ و امروز در کنار سایر همکاران مرنی ونامرنی خود به ناکاری اپوزیسیون خدمت میکنند؟

عوامل نفوذی سفارتی

نفوذ وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی در اپوزیسیون خارج از کشور فقط از طریق تاجر الماس ویا اعزام مامورین اطلاعاتی وزارت اطلاعات بعنوان زندانی فراری نیست بلکه استفاده از کارمندان ووابستگان سفارتخانه ها هم مجرای تازه نفوذ در اپوزیسیون است.

اخیرا تحقیقی از جانب آقای دکتر منصور رستانی در رابطه با نقش وابستگان سفارتخانه های جمهوری اسلامی در اپوزیسیون جمهوری اسلامی در خارج از کشور انتشاریافته که با اجازه ایشان از قسمتهائی از آن که در رابطه با تحریر حاضر است استفاده میشود.

ایشان نوشته اند: «شورای ملی ایران توسط عاملان اصلی آن آقایان احمد ملکی (پسرخواهر آیت الله کربوبی و دیپلمات سابق جمهوری اسلامی در ایتالیا)- علی اکبر مهرامید (دیپلمات سابق جمهوری اسلامی در پاکستان) - محمد رضاحیدری (کنسول سابق رژیم در اسلو) تشکیل شده و اکنون چندین ماه است که تلویزیون ملی ایران با این آقایان در باره شورای ملی گفتگو میکند.

گرفتاری این است که چه کسانی این شورا را برگزار میکنند؟ آیا کسی حاضر است که جمهوری اسلامی برای ملت ایران شورای ملی برگزار کند؟ اگر چنین نیست لزوما علتش این است که کسی حاضر نیست که سرنوشت خود را بدست شروانی چون عوامل جمهوری اسلامی بدهد.

یکی از شرائط مشترک و اساسی برای همه ایرانیان آزادیخواه در تشکیل شورا، شایستگی و مقبولیت افراد تشکیل دهنده آنست. نکته اینجاست که افراد را با سخنانشان محک نمیزنند و آنان را با اعمالشان میسنجند (۲) ^۳

چه کسی میتواند ادعا کند که افراد سفارت سبزو یا اصولا کسانی که در خدمت جمهوری اسلامی رکاب میزنند و بمدت سی سال با حکومت قتل و غارت همکاری داشته اند از یک شبهه افراد وطن پرست و آزادیخواه شوند؟ مگر اینان در سفارتخانه های جمهوری اسلامی در جهت خواست رژیم خدمت نکرده اند مگر نه اینکه همین سفارتخانه ها لانه های فساد و پایگاه های طراحی قتل های بسیاری از آزادیخواهان بوده است. چه کسی میتواند ادعا کند و ثابت کند که جدائی آنان از رژیم واقعی و راستین است! و چه کسی میتواند ادعا کند که اینان مامورین جمهوری اسلامی نیستند و با ثروت بر باد رفته مردم ایران که رژیم در اختیار آنها گذاشته پروژه دیگری را برای خرد کردن هر چه بیشتر باقی مانده اراده ایرانیان جان به لب رسیده در دست اجراندارند

^۳ - (۲) شخصیت انسان ها متمرکز بر دو عامل است گفتار و کردار. گرچه شخصیت، از تعریف جامع مورد قبول همگان نصیبی ندارد ولی این گفته ممتاز است که شخصیت افراد مجموعه گفتار و اعمال گذشته اشخاص است در هر زمان. امیر فیض

آیا اجتماع ایرانیان خارج از کشور آنقدر زیون و ناتوان شده که بایستی عوامل قدیم رژیم جنایتکاربرایشان شورای ملی تشکیل دهد و بعبارت دیگر ایرانیان اپوزیسیون، انسان های شایسته ترولایق تر از باصطلاح نوکران سابق رژیم برای برگزاری شورای ملی پیدا نمیکند؟

اصولا تمام کسانی که زمانی از بدنه رژیم جنایتکار اسلامی در ایران بشمار میرفته و اکنون بهر دلیلی از آن جدا گشته اند میتوانند به زندگی خصوصی خود ادامه داده تازمان فروپاشی رژیم ملاها در امور دخالتی نداشته باشند تکلیف این افراد که آیا در جنایات حکومت اسلامی دست داشته یانداشته اند و نتیجتا آیا میتوانند در آینده ایران صدائی داشته باشند یا نه پس از رسیدگی کارنامه آنان در دادگاه مردمی که در فردای ایران باید تشکیل گردد معلوم میگردد»

یکی از شعرای ما بیتی دارد که نگاهش به اهمیت عمل است نه گفتار:

عذرمیاور، نه حیل خواستند این سخن است از تو عمل خواستند

شاعر دیگری در رابطه اعتبار، با حرف و عمل بیت بجائی دارد:

شیخ مکتب پیش ما از اعتبار افتاده است بی عمل دروادی حرف و شعار افتاده است